

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1901.

Treść: **M** 183. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Tryestu do obszaru Opczyny, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

183.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. października 1901,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Tryestu do obszaru Opczyny, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało Drowi Gustawowi Adolfowi Krauseneckowi w Tryeście, adwokatowi i właścicielowi gruntów, w związku z Drem Augustem baronem Alber-Glanstätten, właścicielem domu i em. prezydentem c. k. Władzy morskiej, Filipem Artellim, prezydentem *Società Triestina Tramway*, Józefem Basevim i Wilhelmem Brunnerem, kupcami hurtownymi, Drem Eugeniuszem Geyringerem, inżynierem cywilnym i właścicielem gruntów, tudzież Janem Scaramangą-Altomonti, kupcem hurtownym i właścicielem gruntów, zamieszkałymi w Tryeście, jakoteż z austriacką Spółką elektryczną Union w Wiedniu, o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej od Tryestu na Skorkolę do obszaru Opczyny, na której ruchu utrzymywany być ma zapomocą elektryczności, pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami.

§. 1.

Koncesyonaryuszom zapewniają się co do koncesyonowanej kolei żelaznej dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX, ustęp drugi ustawy powyższej.

§. 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć mają koncesyonaryusze kaucyę w sumie dziesięć tysięcy koron a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia

podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryusze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwoleń do używania dróg.

Gdyby zamierzono współużywać torów innych przedsiębiorstw, z każdym takim przedsiębiorstwem zawrzeć należy umowę co do opłat za to współużywanie.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyi pierwszeństwa jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, a to w sumie, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyi pierwszeństwa, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do

pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery i pół od sta i dołaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwalać podoficerom i ordynansom na razie służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne zawiesić czasowo ruch na pewnej części kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusze mają poddać się bez oporu rozporządzeniom, które Władza wyda w tej mierze i nie mogą rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za straty, na któreby ich takie czasowe zawieszenie ruchu wystawiło.

§. 9.

Urzednicy rządowi, funkcyonaryusze i sludzy jadacy koleją z polecenia Wladz sprawujacych nadzór nad zarzadem i ruchem kolei zelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestalych, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei zelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z punktem bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego mogą koncesyonaryusze żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, niegą być przewożone przez slugi zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyonaryusze obowiązani są mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastroczająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszów wkładająca jak kasa rzeczowego związku.

§. 12.

Koncesyonaryusze obowiązani są dostarczać wcześniej Ministerstwu kolei zelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei zelaznych.

§. 13.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje zelazne oznacza się na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczowego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje zelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje zelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyjonowanej.

§. 15.

Koncesyonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

